

การบอกเวลาในภาษาเวียดนาม

ตอนที่ ๒

เวลาบ่ายในภาษาเวียดนามใช้ว่า *chiều* เจี้ยว เวลาตั้งแต่บ่ายโมงเป็นต้นไปใช้ดังนี้ *một giờ chiều* หมด
seò เจี้ยว บ่าย ๑ โมง หรือ ๑๓ นาฬิกา *hai giờ chiều* ฮาย seò เจี้ยว บ่าย ๒ โมง หรือ ๑๔ นาฬิกา *ba giờ chiều*
ba seò เจี้ยว บ่าย ๓ โมง หรือ ๑๕ นาฬิกา *bốn giờ chiều* บั้น seò เจี้ยว บ่าย ๔ โมง (๔ โมงเย็น) หรือ ๑๖ นาฬิกา
năm giờ chiều นัม seò เจี้ยว บ่าย ๕ โมง (๕ โมงเย็น) หรือ ๑๗ นาฬิกา *sáu giờ chiều* เซ้า seò เจี้ยว บ่าย ๖ โมง
(๖ โมงเย็น) หรือ ๑๘ นาฬิกา

เวลาค่ำใช้ว่า *tối* ต้อย เวลาตั้งแต่หนึ่งทุ่มเป็นต้นไปใช้ดังนี้ *bảy giờ tối* บ้าย seò ต้อย ค่ำ ๑ ทุ่ม หรือ ๑๙ นาฬิกา
tám giờ tối ต้าม seò ต้อย ค่ำ ๒ ทุ่ม หรือ ๒๐ นาฬิกา *chín giờ tối* จิ้น seò ต้อย ค่ำ ๓ ทุ่ม หรือ ๒๑ นาฬิกา *muội*
giờ tối หมื่อย seò ต้อย ค่ำ ๔ ทุ่ม หรือ ๒๒ นาฬิกา *muội một giờ tối* หมื่อย หมด seò ต้อย ค่ำ ๕ ทุ่ม หรือ ๒๓
นาฬิกา

เวลาเที่ยงคืนใช้ว่า *đêm* เดม เวลา ๒๔ นาฬิกา หรือ เที่ยงคืน ใช้ว่า *muội hai giờ đêm* หมื่อย ฮาย seò เดม
หรือ *nửa đêm* เหนือ เดม

นอกจากนี้ในภาษาเวียดนามยังมีการใช้คำที่บ่งชี้เวลาหรือช่วยบอกเวลาอีกหลายคำ ดังนี้ *kém* แก้ม แปลว่า
ขาด หมายถึง ยังไม่พอดี เช่น *ba giờ kém năm phút* ba seò แก้ม นัม ฟุต แปลว่า ๓ โมง ขาด ๕ นาที หรือ อีก ๕
นาที ๓ โมง หมายถึง ๒ โมง ๕๕ นาที *hơn* เอ็น แปลว่า เกิน, กว่า เช่น *hơn ba giờ* เอ็น ba seò แปลว่า เกิน ๓
โมง หมายถึง ๓ โมงกว่า *ruồi* seoy แปลว่า ครึ่ง เช่น *ba giờ ruồi* ba seò seoy แปลว่า ๓ โมงครึ่ง *đúng* ดึง
แปลว่า ตรง, พอดี เช่น *ba giờ đúng* ba seò ดึง แปลว่า ๓ โมงตรง หรือ ๓ โมงพอดี

ในภาษาเวียดนาม การเขียนบอกเวลาต่างกับการพูดบอกเวลา ในการเขียนบอกเวลาใช้ตามหลักสากล คือ ในช่วง
บ่ายถึงเที่ยงคืน นับเลขต่อจากเลข ๑๒ ไปตามลำดับ แต่ในการพูดบอกเวลาจะเป็นไปตามที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น

พรเพ็ญ อ้นตระกูล เขียน

ชลธิชา สูดมฺข สุรูป

๓๐ กันยายน ๒๕๕๗